

ACC. N:R **M. 10182: 1-4.**

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Herman Nilsson*

Härad: *V. Lönneby* Adress: *Stattarna 231, Hässelholm*

Socken: *Stoby* Berättat av:

Uppteckningsår: *1946* Född år *1877* i *Skånska förs., Lönneby församling, Län*

Trösklagornas sång. s. 1-4.

Luv. 58.

Fröskslagornas Sång. Specialfrågorlista 58

Här i göinge byggen var logens golv lagat på bjälkunderlag med en styv alms längd från marken, och logens golv av tre tunn plank av bräm fur, därtill blev det en klång i logan vid bröstningen. In som göingarna sade, det är tungt att brösta på "släbarnas ler toa." Det tomsummet på planklogerna blev mera harmoniserande än där som loggolvet var närmare marken, så de gamle bröstmännen kände så väl till till logorna där de utförde sitt bröstnings arbete. Hade man bröstsånger?

Arbetet utfördes med rytmiska rörelser, var accords arbete så tuden tillt ej sång, så det har jag ej hört att någon sång förekom vid bröstnings arbetet.

Utän den gången de sensade säden, och "mätte upp", och bröstmännen skulle ha sin brösträppa, som efter 12 eller fjortio sådana, och då fick brösta männen

var behjälpliga att bära säden på tövlet, och då bjöd alltid bonden på förtäring. Och då ibland blev det säng också, det var som en högtids dag, och ändå större den gången tröstet var slut.

Vad lyckte man slagorna sade?

Den tovarare som i första fall var ensam till att trösta s. b. "trösta ensammare". Då sade slagen, "en för tide" två till att trösta, "Två ä bäst - två ä bäst."

Pär Nilsson i Tokearp, hade en stor loga i sädesmagasinet där fyra tröstade de, så en gång hade de stannat till, två men hade gått undan för vridiga behov, Pär hörde uppehållet och kom frågade varför de stannat med tröstningen? När han fick höra orsaken, sade han jag skall buda fyra tröstare till, "fyra trösta, fyra skita".

Vad var att iakttaga vid de första slagen med slagen?

Som de böjades på toppen på neken, stog förste tröstaren slagan i loggohuset då ett starkt ljud uppkom, och omed-

delbart kom andre tröskmännens slag längre upp åt
naken blev slagen dövare. Arbetet började om morgonen
vid 2 o tre tiden på morgonen aldrig senare, och pågick
till skymningen som fick av slutet senast vid 4 tiden på
eftermiddagen ^(dagarna) som äro förta i December månad.

Så när bonden hade tröskare, så behöfde han inte
se hur mycket klockan var. Till och med var här de
bönder, som vilde köra upp det andra folkets i gården,
med orden: "Nu har tröskmännen börjat."

En par tröskmän skulle under dagen tröska 12 eller
15 traver råg, en trave 20 nckar.

Vielstog man några ätgärder vid tröskning till förtim drom-
av stada genom tröskdom.

Tröskmännen i äldre tid genom äldre tiders vielstrepelse
där de fick värna sig mot onda makters framfart.

Också var faran för att människorna ville ingripa i
deras arbetsförhållande, den uttröskade orsade säden
som låg på lagan fick de bevara, så att ej någon

Tag av den för elet blev en förlust för Tröskemännen
när säden skulle uppmålas, för icke end hade höns att
drömgesna på gården hade fullat av Tröskemännens
Sädes hög till sina hästar. Också fruktan att om
bonden hade "goe disse" att han tog av Tröskemännens
"Sädes dröse, och drog till bonden, för han fullade av Tröskemännens
säd: En gammal man berättade att han Trösk
på ett ställe, och där hade de goe disse, och han tog drösen
de andra bönderna och drog till denne bonde han Trösk,
hos och som berättaren sade: Han tog av vår sädes dröse
på lojan. Men för att fri sig för honom satte de
slät i drösen och då hade han ingen maké att laga
något. Och den sända ^{de} och uppbranta säden på loftet
gjorde de ett märke av ett femudda kors, det
friddes för "Oty". Sade de gamle. de satte slät
också, till att förhindra ondgäselse.